

Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies), Giorgio Fedon & Figli SpA, Fedon America, Inc. (ved advokats I. Van Bael, A. Cevese, F. Di Gianni og R. Antonini)

De andre parter i appelsagerne: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro, S. Marquardt og A. De Gregorio Merino, som befuldmægtigede), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P.J. Kuijper, V. Di Bucci, C. Brown og E. Righini, som befuldmægtigede), Kongeriget Spanien (sag C-120/06 P) (ved E. Braquehais Conesa og M. Muñoz Pérez, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber: Kongeriget Spanien (sag C-121/06 P) (ved M. Muñoz Pérez, som befuldmægtiget)

Sagerens genstand

Appel af dom afsagt den 14. december 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Store Afdeling) i sag T-69/00, FIAMM og FIAMM Technologies mod Rådet og Kommissionen, hvori Retten afviste et erstatningssøgsmål med påstand om erstatning af det tab, som appellanterne angiveligt havde lidt som følge af den af De Forenede Stater anvendte gengældelsesforanstaltning på en række EF-produkter, herunder de akkumulatorer, som blev fremstillet og udført af appellanterne, i forbindelse med en tvist vedrørende Fællesskabets importordning for bananer

Appel af dom afsagt den 14. december 2005 af Retten i Første Instans (Store Afdeling) i sag T-135/01, Fedon & Figli og Fedon America mod Rådet og Kommissionen, hvorved Retten frifandt Rådet og Kommissionen for et erstatningssøgsmål om genoprettelse af et tab, sagsøgerne angiveligt havde lidt som følge af USA's vedtagelse af visse gengældelsesforanstaltninger over for en række fællesskabsprodukter — heriblandt brilleetuier, som sagsøgerne producerer og eksporterer — som led i tvisten om Fællesskabets importordning for bananer

Konklusion

- 1) Hovedappellerne forkastes.
- 2) Kontraappellerne forkastes.
- 3) *Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio SpA, Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio Technologies LLC, Giorgio Fedon & Figli SpA og Fedon America, Inc., betaler Rådet for Den Europæiske Unions og Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers omkostninger.*
- 4) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 108 af 6.5.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. september 2008 — CEPSA, Estaciones de Servicio SA mod LV Tobar e Hijos SL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Madrid — Spanien)

(Sag C-279/06) (¹)

(Konkurrence — aftaler — aftaler mellem virksomheder — artikel 81 EF — forordning (EØF) nr. 1984/83 — artikel 10-13 — forordning nr. 2790/1999 — artikel 4, litra a) — aftale om eneforhandling af olieprodukter mellem indehaveren af en tankstation og et olieselskab — fritagelse)

(2008/C 285/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CEPSA, Estaciones de Servicio SA

Sagsøgt: LV Tobar e Hijos SL xxx

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Audiencia Provincial de Madrid — fortolkning af artikel 81, stk. 1, EF, og artikel 10-13 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1984/83 af 22. juni 1983 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af eksklusive købsaftaler (EFT L 173, s. 5) — kontrakter om eneforhandling af motorbrændstoffer og andre brændstoffer, der betegnes som eneforhandlingsaftaler eller agenturaftaler, men som indeholder visse særlige elementer

Konklusion

- 1) En kontrakt om eneforhandling af brændstoffer, herunder motorbrændstoffer, samt smøremidler og andre lignende produkter kan falde inden for anvendelsesområdet for artikel 81, stk. 1, EF, hvis tankstationsindehaveren i en ikke ubetydelig grad bærer en eller flere finansielle og forretningsmæssige risici forbundet med salg af disse produkter til tredjemænd, og hvis aftalen indeholder klausuler, som kan begrænse konkurrencen, såsom klausulen vedrørende fastsættelse af detailsalgspriserne. I tilfælde af, at tankstationsindehaveren ikke bærer sådanne risici eller alene bærer en ubetydelig del heraf, er det alene de forpligtelser, der er pålagt indehaveren inden for rammerne af de mellemhandlertjenester, som denne tilbyder over for kommittenten, såsom klausuler om eksklusivitet og konkurrenceklausuler, der kan falde inden for bestemmelsens anvendelsesområde. Det tilkommer desuden den forelæggende ret at undersøge, hvorvidt den kontrakt, der blev indgået den 7. februar 1996 mellem CEPSA Estaciones de Servicio SA og LV Tobar e Hijos SL, har til følge, at konkurrencen hindres, begrænses eller forejres i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 81 EF.
- 2) En eneforhandlerkontrakt som den, der er nævnt ovenfor under punkt 1, kan drage fordel af en gruppefritagelse efter Kommissionens forordning (EØF) nr. 1984/83 af 22. juni 1983 om anvendelse af traktatens artikel [81], stk. 3, på kategorier af eksklusive købsaftaler, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1582/97 af 30. juli 1997, hvis den overholder kravet om en maksimal varighed på ti år efter denne forordnings artikel 12, stk. 1, litra c), og hvis leverandøren til gengæld for eksklusiviteten

giver tankstationsindehaveren væsentlige økonomiske fordele, som medvirker til en forbedring af distributionen, letter installationen eller moderniseringen af tankstationen og nedsætter salgsomkostningerne. Det tilkommer den forelæggende ret at afgøre, hvorvidt disse betingelser er opfyldt i hovedsagen.

- 3) Artikel 10-13 i forordning nr. 1984/83, som ændret ved forordning nr. 1582/97, skal fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af gruppefritagelsen på en eneforhandlerkontrakt, som bestemmer, at leverandøren fastsætter detailsalgsprisen. Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, hvorvidt kontraktklausulen vedrørende salgsprisen i henhold til national ret kan ændres ved en ensidig tilladelse fra leverandøren som den i hovedsagen omhandlede, og hvorvidt en kontrakt uden retsvirkning kan blive gyldig som følge af en ændring af denne kontraktklausul, med den virkning, at den bliver forenelig med artikel 81, stk. 1, EF.
- 4) Ugyldigheden i henhold til artikel 81, stk. 2, EF påvirker alene hele kontrakten, hvis de dele af aftalen, der er i strid med artikel 81, stk. 1, EF, ikke kan udskilles fra aftalens øvrige bestemmelser. I modsat fald skal virkningerne af ugyldigheden for aftalen i øvrigt ikke bedømmes efter fællesskabsretten.

(¹) EUT C 212 af 2.9.2006.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-305/06) (¹)

(Traktatbrud — kombineret varetransport mellem medlemsstaterne — direktiv 92/106/EØF — afsluttende vejstrækninger, der udgør en integrerende del af den kombinerede transport — den banegård, der ligger nærmest)

(2008/C 285/06)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Zavvos og K. Simonsson, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved S. Chala, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2 og 4 i Rådets direktiv 92/106/EØF af 7. december 1992 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne (EFT L 368, s. 38) — afsluttende vejstrækninger, der udgør en integrerende del af den kombinerede transport — krav om græsk tilladelse til vejtransport.

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 224 af 16.9.2006.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-316/06) (¹)

(Traktatbrud — miljø — direktiv 91/271/EØF — forurening og skader — rensning af byspildevand)

(2008/C 285/07)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán og D. Lawunmi, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1 og 3, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135, s. 40) — unkladelse af have sørget for, at byspildevandet fra flere byområder underkastes en sekundær eller tilsvarende rensning, før det tilledes kloaknet (byområderne Bray, Howth, Letterkenney, Shanganagh, Sligo og Tramore County).

Konklusion

- 1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 3, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, idet Irland ikke har sikret, dels at det byspildevand fra byområderne, som benævnes IE22, Bray; IE31, Howth; IE34, Letterkenney; IE40, Shanaganagh; IE41, Sligo og IE45, Tramore County Waterford, der tilledes kloaknet, senest den 31. december 2000 underkastedes en sekundær eller tilsvarende rensning før udledningen, dels at udledningen senest inden den nævnte frist opfyldte bestemmelserne i direktivets bilag I.B.

- 2) Irland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 224 af 16.9.2006.